

[Thestrup.]

med hovedstadsområdet. De særlige regler, der foreslås indført, er følgende: 1) eventuelle tab på garantier, som de pågældende kommuner har påtaget sig efter byggestøtteloven efter 1. marts 1952, skal for halvdelens vedkommende kunne fordeles på samtlige disse kommuner i forhold til deres indbyggertal, 2) udgifterne til tilskud til det socialfilantropiske byggeri foreslås fordelt i henhold til de pågældende kommuners indbyggertal mellem disse kommuner, dog med den begrænsning, at en kommune i hvert finansår højst kan anmelde 200 000 kr. til refusion, 3) begrænsningen af statens tilskud til det socialfilantropiske byggeri til 2 mill. kr. foreslås hævet, således at beløbet i fremtiden skal fastsættes på finansloven, og 4) udgifterne til huslejetilskud foreslås fordelt i henhold til de pågældende kommuners indbyggertal, dog med den begrænsning, at reglen ikke gælder for kommunernes eventuelle huslejenedsættelse for familier med 2 børn.

Jeg opfatter det, der er udtalt af de forskellige ordførere ved behandlingen i sidste samling, således, at man var enig om følgende punkter: 1) enhedsbehandling af det nævnte område, forsåvidt disse forhold angår, 2) en fordeling af garantiforpligtelserne indenfor dette område, 3) en fordeling af udgiften til tilskuddene til det socialfilantropiske byggeri og til huslejetilskuddene, samt 4) om at ophæve 2 mill. kr.s grænsen.

Derimod var der ikke enighed om følgende punkter: 1) om udligningen af tabene på garantiforpligtelser kun skal dreje sig om halvdelen af disse, og om den udelukkende skal ske efter indbyggertal, 2) om fordelingen af udgifterne til huslejenedsættelse udelukkende skal ske efter indbyggertal, og 3) om udgiften til lejenedsættelse for familier med 2 børn skal være afskåret fra refusion.

Mit partis standpunkt er: at udligningen af eventuelle tab må ske efter indbyggertal og kun kan dreje sig om halvdelen, at refusion af udgifterne til huslejenedsættelse må ske efter indbyggertal, og at refusion for udgifterne til lejenedsættelse for familier med 2 børn skal være udelukket.

Jeg kan i eet og alt tilslutte mig de argumenter, der af den højtærede indenrigs- og boligminister er anført for disse standpunkter, og skal iøvrigt henvise til, hvad

der er blevet anført af mit partis ordfører ved behandlingen af forslaget i sidste samling, det ærede medlem hr. Weikop.

Mit parti ønsker i et udvalg at forhandle om forslaget for om muligt at finde frem til en løsning af de foreliggende spørgsmål, og jeg kan derfor anbefale det foreliggende lovforslag.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg skal kun knytte få bemærkninger til lovforslaget nu ved genfremsættelsen, men kan i det store og hele henholde mig til, hvad det ærede medlem hr. Rager sagde ved første behandling af det tilsvarende lovforslag i foråret.

De spørgsmål, som behandles i lovforslaget, er jo af ganske overordentlig stor betydning, de vedrører interessefællesskabet mellem hovedstadskommunerne på et felt indenfor boligområdet. Grundtanken i lovforslaget er en økonomisk udligning mellem de forskellige kommuner, og det synes jeg er et fornuftigt princip. Men nu hørte jeg lige, at den konservative ordfører fastholder ganske bestemte principper i lovforslaget som udligningsgrundlag. Jeg må straks sige, at jeg ikke er enig i, at lovforslaget har fundet de helt rigtige udligningsprincipper, og da den højtærede boligminister fremsatte sit lovforslag, sagde han jo udtrykkeligt også, at han var villig til at forhandle om forskellige punkter, men havde genfremsat det i samme form som i foråret, fordi han syntes, det var den mest praktiske arbejdsmetode.

Nu kender jeg jo det ærede medlem hr. Thestrup og ved, at han i almindelighed er en forhandlingsvillig mand. Efter at han straks klart havde sagt, hvad der er hans standpunkt, endte han da også med at sige, at han selvfølgelig var villig til at forhandle i udvalget, og det glæder jeg mig meget til. Der er flere af de andre punkter, som han så klart trak op, hvor jeg ikke er helt enig med ham.

Men den højtærede boligminister fremsatte ved genfremsættelsen af lovforslaget nogle bemærkninger om hovedstadsordningen i almindelighed, og herom vil jeg gerne sige, at jeg deler den højtærede ministers følelser med hensyn til, at indlemmelsespolitikken er afgået ved døden. Jeg græder tørre tårer derover. Jeg er enig med boligministeren i, at hovedstadsrådet ikke er aktuelt. Der er så mange